

Canvis estructurals i estratègics per a una situació de ciència-ficció

CRISTINA RODRÍGUEZ I VILA

SECRETÀRIA GENERAL DE CCOO
DE LES TERRES DE LLEIDA

NI EN les millors pel·lícules de ciència-ficció ens podíem imaginar que nosaltres, les persones del carrer, viuríem un confinament amb una aturada generalitzada de tota l'activitat econòmica i social. De cop i volta hem estat conscients de com som de vulnerables i febles, de la proximitat de la mort i de les limitacions científiques i tecnològiques que tenim per fer front a una pandèmia global.

Hem vist contradiccions en les nostres maneres de produir

i de consumir, en el model de societat i en les institucions polítiques i socials que la gestionen. Hem vist la solidaritat de moltes persones i més que mai hem constatat que "sols som fràgils, però junts som forts". Hem comprovat que les nostres estructures socials són molt flexibles per respondre a l'emergència sanitària: confinament massiu, teletreball, distanciament social, suport veïnal, voluntariat... Aquesta organització demostra que fer canvis socials és possible. Són

les persones, són les famílies, són els barris, són les associacions que s'autoorganitzen per ajudar els més febles. Les desigualtats socials i de gènere han fet que la crisi sanitària impactés de manera molt diferent en les persones i en els col·lectius socials. El menysteniment de les persones, sobretot dones, que protagonitzen el treball social i de cura a les persones i el seu valor és immemorial. Però ara sabem que sense aquestes persones no hagués estat possible ni la vida ni l'economia en aquesta crisi sanitària. La Covid-19 ha evidenciat les carencies dels sistemes sanitari i sociosanitari d'atenció a les persones grans, i dels processos de provisió de materials

necessaris per fer front a la pandèmia, a causa de no tenir un teixit industrial capaç de produir aquests materials.

La represa de la nostra activitat laboral i social ens ha de portar, a tots i totes, a una nova normalitat. Tenim l'oportunitat de fer els canvis necessaris per promoure models econòmics justos i equilibrats, que permetin superar les desigualtats socials i de gènere, i que siguin respectuosos i sostenibles amb el medi ambient, innovadors i, sobretot, centrats en les persones. Cal, per tant, promoure canvis estratègics. I aquests canvis han de donar resposta a les urgències socials, han de garantir els serveis públics i han de reforçar la democràcia.

Han de finançar la represa econòmica i la creació d'ocupació de qualitat. Cal reforçar l'estat del benestar amb ingressos públics suficients mitjançant una fiscalitat redistributiva i justa. Cal acordar una estratègia industrial i productiva orientada a garantir l'equilibri territorial i la igualtat social, però, també, que estigui compromesa amb el medi ambient.

Tot això requereix canvis profunds que permetin enfortir la capacitat crítica de la societat a partir del reforç i l'impuls de valors com ara la solidaritat, el progrés de la cohesió social, la igualtat de gènere i la dignitat en el treball. La normalitat d'abans ja no hi té cabuda. Les persones no podem qüestionar-nos tornar enrere. Cal ser valent, no tenir por. No podem permetre alimentar populismes i xenofòbies. Ens en sortirem com a societat mirant cap a un futur en el qual les persones han de ser el centre de tot.